

Sygn. akt II PK 22/05

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko B. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T.
o zapłatę,,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2005 r.,
kasacji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.
z dnia 16 września 2004 r., sygn. akt III APa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

U z a s a d n i e

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w W. wyrokiem z dnia 16 września 2004 r., sygn. akt III A Pa .../04 oddalił apelację J. K. od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L. z dnia 4 czerwca 2004r., sygn. akt V P .../03, wydanego w przedmiocie roszczenia powoda o zapłatę kwoty 50.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu, tytułem odszkodowania w związku z odwołaniem go ze składu Zarządu Spółki przed upływem kadencji i rozwiązaniem z nim umowy o pracę.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że sąd pierwszej instancji nie dopuścił się naruszenia prawa materialnego, jak również nie dopuścił się poczynienia ustaleń sprzecznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, który dostarczył podstaw do przyjęcia, że powodów pełniąc funkcję prezesa zarządu nie wywiązał się z powierzonych mu obowiązków związanych z zarządzaniem majątkiem i sprawami spółki. Mimo wynikającej z nałożonych na niego obowiązków

staranności w dbałości o interesy spółki dopuścił do niczym nieuzasadnionej zwłoki w windykacji należnych spółce wierzytelności, jak również doprowadził do zawarcia kontraktu opartego na błędnej dokumentacji, którego realizacja miała przynieść straty spółce.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uznał, że Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że zebrany w sprawie materiał dowodowy dostatecznie uzasadnił przypisanie powodowi zaniedbań zarzucanych mu w uzasadnieniu wypowiedzenia, a waga tych zaniedbań stanowi dostateczną przesłankę do zwolnienia strony pozwanej z obowiązku wypłaty odszkodowania.

Od powyższego wyroku powód złożył kasację, w której zarzucił naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a w szczególności: § 11 ust. 5 umowy o pracę – kontrakt menedżerski zawartej przez strony w dniu 26 stycznia 2001 r. poprzez błędne przyjęcie, że spełnione zostały przesłanki zwalniające pozwanego z obowiązku wypłaty powodowi odszkodowania z tytułu wypowiedzenia powołanej umowy przed upływem kadencji; jak również art. 65 K.c. w kontekście ustalenia zgodnego zamiaru stron przy ustalaniu zapisów § 11 ust. 5 umowy.

Skarżący zarzucił ponadto naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy: art. 233 § 1 k.p.c., art. 316 § 1 k.p.c. i art. 232 k.p.c.

Jako okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji wskazano występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego zakresu odpowiedzialności prezesa zarządu spółki z o.o. jako członka organu kolegialnego z tytułu prowadzenia spraw spółki oraz ustalenia czy podejmowane przez powoda jak i cały zarząd decyzje inwestycyjne, które nie zakończyły się osiągnięciem całego planowanego zysku, były podejmowane w granicach dopuszczalnego ryzyka jakim obarczona była działalność spółki. Jeżeli bowiem jego działalność mieściła się w granicach tego ryzyka, to nie można przypisać mu winy w tym zakresie.

Wskazując na powyższe wniesiono o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa i zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 50.000 zł z ustawowymi odsetkami od 2 września 2002 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów zastępstwa

procesowego za wszystkie instancje oraz za postępowanie kasacyjne według norm przepisanych; ewentualnie uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jako okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji wskazano występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego zakresu odpowiedzialności prezesa zarządu spółki z o.o. jako członka organu kolegialnego z tytułu prowadzenia spraw spółki oraz ustalenia czy podejmowane przez powoda jak i cały zarząd decyzje inwestycyjne, które nie zakończyły się osiągnięciem całego planowanego zysku, były podejmowane w granicach dopuszczalnego ryzyka jakim obarczona była działalność spółki. Jeżeli bowiem jego działalność mieściła się w granicach tego ryzyka, to nie można przypisać mu winy w tym zakresie.

Sąd Najwyższy nie doszukał się w zakresie okoliczności z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. wystarczająco silnych argumentów skarżącego, uzasadniających poważne wątpliwości co do wykładni powołanych przepisów w kasacji, które mogłyby skutkować przyjęciem kasacji do rozpoznania. Ponadto Sąd Najwyższy podziela pogląd wyrażony w wyroku z dnia 28 stycznia 2000 r. I PKN 482/99, OSNAPiUS 2001/11 poz. 378 „w ocenie zachowania (...) członka zarządu spółki jako ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych (art. 52 § 1 pkt 1 k.p.), należy uwzględniać jego powinność dokładania, przy wykonywaniu obowiązków członka władz spółki, staranności sumiennego kupca (art. 292 § 2 kh).

Sąd Najwyższy nie uważa, aby zagadnienie dotyczące kwestii zakresu odpowiedzialności prezesa zarządu spółki z o.o. z tytułu prowadzenia spraw spółki stanowiło istotne zagadnienie prawne, którego wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy mogło wpłynąć na rozwój judykatury w przedmiotowym zakresie. Istota zagadnienia prawnego konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Zamieszczone w kasacji jako okoliczność uzasadniająca przyjęcie jej do rozpoznania, musi jednak ściśle korespondować z okolicznościami konkretnej sprawy.

Zamieszczenie przez ustawodawcę w art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. warunku takiego jak występowanie zagadnienia prawnego w sprawie, która w drodze kasacji dociera do Sądu Najwyższego, miało za cel spowodowanie zajęcia się przez SN przede wszystkim sprawami, które wymagają pogłębionej analizy stanu prawnego lub rozstrzygnięcia problemów prawnych budzących poważne wątpliwości. Miały to być sprawy na tyle istotne, by wymagały od trzeciej instancji zajęcia stanowiska, wyrażenia opinii, rozwiania wątpliwości w sprawie.

Zagadnienie prawne oznacza, że musi dotyczyć kwestii prawnej wynikającej czy to z prawa materialnego czy też procesowego, natomiast istotność tego zagadnienia powinna „zainteresować” Sąd Najwyższy i mieć odzwierciedlenie w problemie wynikającym na tle rozpatrywanej sprawy.

Polemika i kwestionowanie ustaleń dokonanych przez sąd w granicach swobodnej oceny dowodów nie wystarcza w ocenie Sądu Najwyższego do przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.